

Schoutgården, det sted vi bor. Oprindelse og udvikling.

Det følgende er en bearbejdet version af det oplæg, som formanden for G/F, Niels Erik Thorsen, holdt den 9. september 2017 i forbindelse med fejringen af Schoutgårdens 40års jubilæum.

Schoutgården er en bebyggelse der nu har eksisteret i 40. Det er det sted, vi tilbringer en stor del af vores tilværelse. Derfor vil Schoutgården i det følgende blive beskrevet. Især dets oprindelse tillige med nogle af de begivenheder, der er sket, siden det hele begyndte.

1. Før Schoutgården

1970'erne var en periode med stor udvikling. I 1970 besluttedes i folketinget den store kommunesammenlægning, der endte med at Dragør og St. Magleby blev lagt sammen i 1974. Nu kunne der bygges og der blev bygget på livet løs. Idet lufthavnens mulige udvidelser blev endeligt afklaret i 1966.

Store områder gik fra at være landzone til byzone. Kommunen opererede med to større byplaner, nemlig byplan 2 & 3. Byplan 2 var matriklerne syd for Kirkevej og byplan 3 matriklerne nord for Kirkevej.

Byplan 2 var den der omfattede bl.a. Schoutgården, Lodsgården og Kronager. Jorden, hvor det senere Schoutgården lå, var en del af Kongevejsgårdens jorder – den gård, der lå der, hvor Irmagården senere blev opført. Og interessant nok havde Kongevejsgården matrikel nr. 10. Derfor hedder alle husene her i Schoutgården noget med matrikel 10 + tilføjet et par bogstaver.

Tog vi en tur udenfor Dragørs gamle by i begyndelsen af 1970'erne, var der ved Kirkevej en stor græsmark - en uopdyrket naturgrund. På den anden side lå gården Aldershvile. Vi var næsten ude på landet – ingen Netto eller Føtex. Så blev Lodsgården bygget i begyndelsen af 70'erne og i 1976 begyndte Schoutgården at blive bygget.

Hvorfor navnet Schoutgården?

De Hollændere, der kom i 1520'erne, fik tillagt et selvstyre i form af et råd i Hollænderbyen (St. Magleby) og Dragør By. Rådets øverste person – Schouten – var dommer, politimester, skifte- og auktionsforvalter samt overformynder. Og Schouten blev valgt af byen for livstid og taget i ed af kongen. Schoutstyret varede i ca. 300 år indtil i 1822, hvor det afløstes af et traditionelt sognerådsstyre.

Lodsgården blev bygget i starten af 70'erne. Derfor ville Albert Svendsen - Dragør kommunes første borgmester og tidligere St. Magleby's borgmester – også have en bebyggelse med et med et navn, der stammede fra Hollænderbyen. Og det blev så Schoutgården. Opkaldt efter Schouten.

Derfor hedder bebyggelsen også Schoutgården – og ikke scoutgården opkaldt efter en eller anden tilfældig engelsk spejderlejr.

Schoutgården bliver bygget

De første 'målepinde' blev sat i jorden umiddelbart efter påske i 1976. Grunden var ejet af arkitekt Paul Gröning og civilingeniør Bent W. Hedegård, som hver ejede en halvdel af grunden. Disse to var også Schoutgårdens bygherrer.

Boligerne blev opført i 1976/1977, og alle boligerne var solgt før færdiggørelsen. Prisen var dengang kr. 396.000 for et 'inderhus' og kr. 416.000 for alle 'yderhusene'.

Bebyggelsen består af 11 kæder med 6 boliger i hver. Der blev først bygget i den østlige ende fra skolestien og så vestover mod Hartkornsvej. Og de første beboere flyttede ind omkring december 1976 i rækkerne ved skolestien. Schoutgården begyndte at organisere sig, idet bebyggelsen den 31. maj 1977 havde sin stiftende generalforsamling.

I starten købte man 'kun' bygningen; grunden blev udlejet af sælgerne for en 99 års periode, dog med den klausul at husejerne skulle tilbydes køb af grunden, før den blev tilbudt solgt til anden side. Og beboerne pressede i flere år sælgerne om at købe deres "egen" grund.

Så skete det, at Bent W. Hedegård gik konkurs, og kort tid efter døde Paul Gröning. Herefter ønskede konkursboet samt boet efter Paul Gröning at sælge grundene, og i 1984 kunne de enkelte husejere købe de grunde, deres huse lå på. Næsten alle købte. Prisen var 90.000 kr. En pris, der vurderedes at være gunstig for sælger. Men nu havde man sin egen grund.

Udover dette blev vi også ejere af fællesarealerne samt fyrkældereren mm. Den 21. juni 1984 fik vi tilsendt skødet endelig tinglyst og anmærkningsfrit. Ved samme lejlighed fik 'Ejerforeningen Schoutgården' nyt navn til 'Grundejerforeningen Schoutgården'.

Arkivfoto fra 1972

Der hvor Schoutgården bliver bygget, viser billedet, at der stadig er en grøn mark. Den ligger mellem gården Aldershvile og Lodsgården.

2. Pionerfasen – og Schoutgårdens udvikling.

I det følgende overblik over Schoutgårdens historie vil der mest blive fokuseret på de første år, som de fleste ikke har oplevet. Udvalgte temaer eller problemstillinger vil blive taget op, såsom hvordan der er gået med legepladsen og varmeanlægget mm.

I pionerfasen var der mange ting der skulle etableres fra starten af. Der var mange praktiske problemer og megen travlhed. Der var "kun" de enkelte huse, og der skulle ske en etablering af samarbejdsformer og der var budgettekniske procedurer. Vedtægter og husorden skulle formuleres. Den første husorden blev vedtaget i 1978. Og der var mange ting, der skulle afklares med kommunen.

Der var mange børnefamilier men ingen legefaciliteter. I et brev til beboerne i 1977 fremgår det, at børnene leger på p-arealerne mellem bilerne. Der har allerede været mange klager over skader på bilerne. Der var et forslag om en midlertidig løsning. At de to parkeringsarealer mellem de tre husblokke mod skolestien holdes frie for biler.

Det lyder, at beplantningen af fællesarealerne er ved at være færdigt. Desværre er der for megen færdsel gennem de beplantede arealer. Dette bør standses. Alle beboere opfordres til at forklare børnene, at leg og ophold på de beplantede arealer er til stor skade for planterne.

På den første generalforsamling i 1977 blev en liste delt rundt. Beboerne kunne få en normal opfyldning af muld i haverne dvs. til en højde af 5 cm under plankeværkets underkant – eller hvis man ønskede det mindre muld i tilfælde af ønske om store flisearealer i haverne.

Fra start af var der kun lavet to nedkørsler til skolestien. Nemlig dem i midten. Kommunen tillod så, at der efterfølgende blev anlagt af gangstier ned mod Skolestien ud for nr. 66 og nr. 24. Og hegn mod Kirkevej blev tilladt. Det blev udført af "en håndfuld energiske husejere".

Løbende problemer:

Gennem alle årene har nogle problemer - eller udfordringer som det kaldes nu – dukket op med regelmæssige mellemrum. Her nævnes nogle af de typiske.

Det henstilles flere gange, at de enkelte beboere skal efterleve kravene om, at vi skal bevare et ensartet ydre i bebyggelsen, ikke mindst hvad angår farvevalget. En henstilling, der desværre stadig er aktuel.

Beboerne må ikke skyde genvej gennem beplantningen.

Luftning af hunde, huske at samle efterladenskaber op.

Og problemer med hærværk og tyverier, der sker en gang imellem.

Der foregår kørsel på stier mm. Og næsten fra starten af er der problemer med at biler kører på gangene. Det kan fundamentalt ikke klare.

Problemer med parkering – de samme problemer vi kender til i dag. Gæster må ikke langtidsparkere. Og parkeringspladserne er ikke til containere, trailere mm.

Aviscontainere bliver brugt til papkasser, mælkekartoner, pizzabakker mm. Det henstilles til, at de alene bruges til aviser, blade og reklamer.

Og i 1986 fremgår det første gang fra varmecentralen, at der sker udsivning af vand i et af husene – 250 liter pr. 3. dag – fra et sted i området. Det er desværre en tilbagevendende begivenhed.

Carporte:

Allerede i 1978 var der forhandlinger med Gröning om etablering af carporte. Et forslag blev nedstemt. Men så i 1983 var der et flertal for opførelse af carporte. Arbejdet kunne påbegyndes, når der fra teknisk forvaltning blev givet grønt lys. Det skete den 10/4 1984 og carportene blev bygget og hurtigt solgt. I 1986 blev der bygget nogle yderligere carporte

Allerede dengang blev det understreget, at hver beboer er sikret én plads til bilen – enten en p-plads eller en carportplads. Ikke begge dele.

Varmeanlæg:

Varmeanlægget var i starten baseret på olie og en kontrakt med BP blev indgået. En varmemester skulle ansættes. Der blev indgået en kontrakt med en af beboerne nemlig Peter Gröning. Og så skulle han lige oplæres. I 1984 blev Henning klartoft ny varmemester.

Varmeanlægget var baseret på olie frem til 1992.

I 1991 blev forslag om konvertering til naturgas enstemmigt vedtaget. Det var i øvrigt et pålæg fra kommunen. Rabatordning blev mulig med HNG. Varmecentralen blev samtidig ombygget. Det var nødvendigt under alle omstændigheder. Det havde holdt i 15 år. Varmekedlerne blev etapevist omstillet til naturgas fra 10. februar 1992. Hele omstillingen forløb problemløst.

Varmecentralen blev igen renoveret i 2007. De 2 gamle kedler – der var med fra starten – var nedslidte og ikke miljøvenlige. Vi valgte et nyt anlæg fra Weishaupt med 6 nye kondenserende kedler samt en ny rustfri skorsten til dampen fra kedlerne. Anlægget blev finansieret ved leasing og der forventedes en pæn besparelse med det nye anlæg.

Legeplads:

Med legefaciliteterne er der tale om en opgang og en langsom nedtur. Det afspejler jo nok beboersammensætningen, hvor der var en del børnefamilier i starten. Børnene bliver større og andre udfordringer end legefaciliteter opstår, når børnene når teenagealderen. Samtidig sker der løbende ind- og udflytninger. Nogle børnefamilier flytter ind. Men de fleste, der køber hus i Schoutgården, er nok det grå guld eller de, der er på vej til at blive det.

I 1978 blev de første legepladser og boldbaner etableret. Som der står: De er ”skrabede og med ringe pædagogiske udbud”. I 1979 blev et forslag om udvidelse af legepladsens faciliteter vedtaget. Alle husejere skulle betale et engangsbeløb på 165 kr. Og et legepladsudvalg blev nedsat.

Men allerede i 1980 lyder det, at der er uro i forbindelse med placering af klatrestativet mod Lodsgården. Gnisten hos initiativtagerne er forsvundet.

Så i 1988 bliver legestativet på legepladsen mod Kirkevaj nedtaget. Stativet er for farligt og umuligt af reparere. Og i 1997 var der stemning for at rive legetårnet ned. Dog i 2009 fik legepladsen har et løft med et rigtigt faldunderlag.

Og så det foreløbige slutpunkt. I 2012 blev forslag om at nedlægge Schoutgårdens legeplads vedtaget. Dette skyldes ikke mindst fordi legepladsen iflg. lov blev klassificeret som en offentlig legeplads med dertil hørende ansvar og forpligtelser. Desuden forventedes en ny legeplads - på det tidspunkt - at koste 150.000 – 180.000 kr. Der var et stort flertal for nedlæggelse. Dermed gik vi fra 67 huse til igen at være 66 huse i bebyggelsen, idet leghuset, der blev nedlagt, havde betegnelsen hus nr. 67.

Der har været tilkendegivet en interesse for at nedsætte et nyt legepladsudvalg, men det er indtil videre blevet ved intentionerne.

Fællesskab og flagstang:

Bestyrelsen foreslår i 1991, at man understøtter det gode miljø med en flagstang, hvor ”man skal flage ved runde dage og offentlige helligdage.”. Dette blev velvilligt modtaget af generalforsamlingen.

Først den 22. juni 1992 havde vi vores første egentlige gårdfest – eller vejfest som det blev kaldt i starten. Det blev en succes. Ved samme fest i 1992 blev vores flagstang indviet. Gårdfesten blev herefter en årlig tilbagevendende begivenhed.

I 2004 bliver fastelavnsfest med tøndeslagning afholdt for første gang.

Antenneanlægget

I 1992 var der problemer med fællesantenneanlægget. Det eksisterende ledningsnet kunne kun klare 6 kanaler. En næsten utænkelig tanke i dag.

Så i 1996 blev et antenneudvalg nedsat. Der blev indhentet tre tilbud og Tele Danmarks tilbud blev valgt. Stor tilslutning idet 45 huse ønskede Tele Danmark (det senere YouSee), 1 ønskede Stofa og 11 ønskede ikke kabel-tv.

Det grønne område:

Schoutgården har på nogle områder de samme udfordringer som et almindeligt parcelhus. I starten er der bart. Og så bliver der plantet mange træer og buske. Pludselig bliver det for meget – og så skal der beskæres, saneres og fældes.

Udover disse opgaver, er der alle de løbende tilbagevendende opgaver som, at allétræerne skal beskæres, græsset skal slås osv.

I 2012 er der derfor et grønt udvalg, der fremkommer med forslag og ideer til at forbedre det grønne område, der var vokset lidt for meget. Det blev til en 5-års plan til renovering af kransbeplantningen og ”øerne” i græsplænerne. Efter kraftig nedklipping så det i starten mindre godt ud. Men efterhånden er der kommet styr på det grønne område.

Samtidig i 2012 var der problemer med især poplerne, der er for store. De skygger en del.

Fra tid til anden bliver nogle træer beskåret og andre fældet.

Og endelig i 2017 tog vi initiativ til forhandlinger med Lodsgården, hvilket resulterede i, at 9 træer i skellet bliver fældet og rodfræset. Udgiften blev delt med halvdelen til hver bebyggelse.

Diverse:

I 1984 opdagede man ved rensning af tagrender, at der i halvdelen af husene viste sig tegn på råd og svamp i de øverste sternbrædder. Det var nødvendigt med korrekt montering af ny regnvandsskinne. Forslag om fælles regnvandsskinne blev nedstemt. Men senere tilsluttede 64 husejere sig montering af en fælles regnvandsskinne. Arbejdet blev afsluttet i august 1985.

I flere år var der diskussion om at få lov til at lave en udestue. Der var nej fra kommunen i 1988. I 2005 blev der så mulighed for at udskifte facaden. Tre alternativer med skitseplaner blev godkendt af kommunen.

I 2011 blev der foretaget en opmåling af Schoutgårdens "grænser". Det viste sig, at skellet til Lodsgården går 3 meter inde på den "anden" side af hækken. Dette område er således en del af Schoutgårdens areal.

I 2007 blev vore fliser genoprettet. Samme år var der forslag om tagrenovering og forslag om nye udendørslamper. Det forventedes at de kunne udskiftes i 2008.

Både i 1981 og 1990 bliver forslag til maling af stern og skodder vedtaget. Og i 2016 blev sternbrædderne som bekendt malet igen.

De gamle skodder har holdt i 40 år, og var efterhånden temmelig faldefærdige. Og netop i disse dage i september 2017 er vi i gang med at få monteret nye pynteskodder.

Vi fik nye LED lyskilder i vores parklamper i 2016. Giver besparelser fra start. Investering tjent hjem efter 1. år.

Samme år – i 2016 - fik flere beboere installeret et fælles alarmsystem i form af Næralarm.

I 2012 fik Schoutgården en ny hjemmeside. Den har klaret sig i 5 år. Og nu i 2017 er vi ved at få udviklet en mere interaktiv hjemmeside, der snart vil erstatte den gamle.

Til slut kan det nævnes, at vi i 2016 fik vedtaget nye vedtægter og husorden med dertil hørende farvekodeks. Disse regler er dem, der lige nu gælder for Schoutgården.